

människor är vulgära och veka
de faller för allt
jag hatar kvinnor som får en fräsch "glow" när de svettas
jag hatar den naturliga skönheten jag inte blev tilldelad
det känns som om mänskligheten stöter ut min varelse
som ett foster med downs syndrom

jag bär svart tills jag hittar en mörkare färg
jag bär svart för jag skäms över min existens
jag bär svart för jag vill smälta in i avgrunden
jag bär svart för det är det enklaste sättet att säga
förlåt för att jag finns

människor är så lyckliga och levande
jag ser på de färgglada svala klänningarna
jag ser på de pinniga brunbrända kropparna
och jag visualiserar brutna ben
brännskador jag blåser ut rök
och letar efter eld
 huden är en stor komponent till sommarklädseln
den utgör mer än 50% av allas outfit of the day
jag har kväljningar men väljer att inte kräkas av respekt

kroppens instinkt är att fly
andens instinkt är natur
motviljan till livet
och längtan till döden
tar ut varandra
den mest orättvisa poesin
jag vill inte vara på stan i sverige på jorden i universum
jag vill inte vara alls jag vill aldrig ha varit

varje födsel är en slumpmässig våldshandling
mot själen som kroppen innehar

stoicism är viktigt

jag förstår inte människor som skrattar

jag förstår inte människor alls

jag köper inte idén om att jag kom till jorden

genom en annan människokropp

nej jag grävde upp mig själv ur jorden

av någon dum anledning

i rulltrappan är vi likadana

sen går det över

jag kommer hem

jag sover inte på tre dagar

jag älskar naturen för mycket

så det är bäst att stanna inne

men vad jag hade gjort för att befinna mig

i det existentiella glittret

i ett människohav

ett hav av människor

ihopsydda av skam eller

kanske gemenskap

det är ändå samma sak

i sitt lilla brus där inget är varaktigt

där finns true bliss nonchalans en axelryckning

ett tack men nej tack till planeten jorden

men saker som har hänt

har faktiskt hänt

när jag tänker på det vill jag dö

tidningen säger att det aldrig går att rättfärdiga slumpmässigt dödande

men det går inte heller att rättfärdiga slumpmässigt födande
det går inte att plocka själen ur lungorna som
om det var en hosta
pärlporten är tänderna som växer i barnets mun
det går inte att dra själen ur lungorna
som om något fastnat där
alla behöver någon som ser på när man dör
när jag var liten trodde jag själen var formad som lungor
jag såg på reklam för halstabletter och trodde själen flydde som en lättnadens pust
kroppen ligger i ett ljus
bli en skugga jag säger bara
alla behöver någon som ser på
när dom dör
när själen går på exkursion
och klär en annan kropp
som ett lakan över ett barn
som vill vara spöke
det finns olika sätt att bli kvar på

det finns ingen rampfeber
för det finns ingen ramp
nerverna vandrar planlöst upp och ner för trapporna
livet fortsätter som en telenovela
jag kan knappt tro vad som händer näst
neuroserna är i bra kondition
de slutar aldrig andas
sträcker armarna till himlen
luften smakar ingenting
det är det bästa jag vet

dränk dig själv i ett hav
vilket hav som helst
låt kroppen tillhöra intet
låt intet vara det mest heliga
låt det mest heliga vara det minst viktiga

lägg dig ner i gräset
det kliar och vinden är en
sång kanske en vaggvisa
naturen är ett litet hot
din världsbild måste rubbas nu
läpparna måste läcka ljud
du måste skratta nu

det är dags att tänka på gräset som är på andra sidan
ensamhetens klorofyll
tänk att bara kunna fly

känn hopplösheten i varenda cell

kroppen säger att den är ett kärl
som alla ska få ha kul med
kroppen säger att det är bäst att låta medvetandet
vara flytande
som ett hav

ett skvalpande eko
som skäms

delfiner är aldrig ledsna och vi förtjänar dom inte
alla känner ett stort varför i tidsrymden
ett stort frågetecken som inte kan besvaras
ett stort hål växer i huvudet där svaret ska placeras
men det kommer aldrig
och nu är vi bara dumma i huvudet

alla känner
Varför
och ingen är där för att svara
Därför
och om någon var där för att svara Därför
hade vi bara sagt
Därför är inget svar

ifall jorden är den enda planeten
med intelligens så är det ett
MIRAKEL

mänskligheten är ett mirakel
det är tillräckligt för att börja tro på gud eller något sådant
att vi bara råkade bli till av en händelse
en materia som skapade sig en artificiell värld

jag vill inte prata med människor längre
jag är så trött på dom
aliens only please
i want to talk to aliens only please

men aliens kommer inte använda våra bokstäver
de kommer inte ens kunna prata engelska
vet aliens att vi kallar dom aliens

vad kallar dom oss
varje gång jag tänker på det här längtar jag mer
efter ett svar och jag måste få veta
innan jag dör

jag ställer frågan Varför
jag tittar ner i avgrunden
och den tittar inte tillbaka
för den har inga ögon
den har bara en puls
som är medryckande
som ett rave

jag tittar ner i avgrunden
den tillhör inte mig

när tiden går
ställer vi oss utanför
kropparna

vi tittar på kropparna
våra egna kroppar
vi tittar på våra egna kroppar
vi tittar på våra egna kroppar som gör saker
vi tittar

vi ser att det inte är så farligt
men att det inte är så farligt
betyder inte att det är bra
eller rätt
vi ser på hur kroppen i minutiösa rörelser visar
obehag och vi tänker
när det är över när det är över när det är över
ska jag tvätta dig tills du är renast
jag ska lägga dig i en säng
jag ska inte ta ut dig på flera månader
du ska få vara säker
håll ut håll ut håll ut

meningslösheten är att alla tror på någonting större än sig själva
de tror att livet spelar roll när det inte spelar någon
de vaknar och tar hand om sina kroppar som om de inte vore temporära
och orden fortsätter, det är vidrigt
när jag slutar andas tar ett annat liv vid och cykeln bryts aldrig
berättelsen stirrar ner i avgrunden och avgrunden sväljer berättelsen hel
nu börjar allting börjar alltid om

det själsliga lidandet bär jag som en scarf som en accessoar
jag virar den runt nacken och jag knyter den tills jag inte kan andas
det själsliga lidandet
jag vill värka så mycket att jag nästan dör
jag vill vilja så mycket att jag tror jag ska dö!

världen är en vacker plats
finast i hela världen

andligheten
jag vill svälja den
jag vill köpa den
as seen on TV
jag vill bara intala mig själv
om att lyckan kommer inifrån
om att det jag känner är det äkta
och inte allt det andra
kan verkligheten överträffa dikten

diskmaskinen låter som om den har ett rikare inre liv än mig
mina tankar tänker på att de helst sluta tänka på tankar som de här

om jag sitter här tillräckligt länge så kommer nog något hända
tiden kommer utvinna något ur mig
en produkt av mitt liv av att jag finns
ett villkor för existensen

min avgrund har en avgrund

jag tittar på reality-tv för jag gillar verkligheten

det finns ingen behov för eskapism

jag vill bara fly till möjligheterna

min avgrund har en avgrund

jag stirrar ner i ett mörker

som bara väntar på att få bli mitt

jag önskar jag kunde drunkna i livets förgänglighet

nu är den här sekunden över